

De teama libertății

Elena Nitoi

Plăpândă e, și ne-nfrică,
Și-i sună cântul arcuit...
Extravagant înaripată
Într-un balet nesăbuit.

Palat brodat cu nestemate,
Cu gratii strâmbe, aurii,
Regină-i! Unică-n cetate,
Iubindu-se-n filosofii...

În paradoxul galben stă
Cu porțile deschise,
Tânjește evadarea-n prispă,
Dar teama o cuprinse!

"Și aerul de-afară mușcă!
Și are colți, și demoni", zise.
Apoi în zborul către cușcă,
Aripile-și stinse...